

новою майбутньою кризою. Ця інституція виплатила вцілому 279 мільярдів \$ для країн які входять до програми.

Ще декілька років назад експерти сумнівалися у реальності цих досягнень. Зараз ми бачимо чіткий результат : європейська зона є досить успішною і швидко зростає з подальшими перспективами розвитку.

Сьогоднішні ризики: розуміння того як Європа боролася з минулими кризами є важливим для розуміння теперішніх загроз. Є два головні чинники ризику: циклічний ризик та «айсберги». Спочатку розглянемо циклічні ризики. Економіка європейської зони зросла на 2,4% минулого року і припускається зростання на 2,3% в цьому році. Є великий потенціал, але очікується , що в певний момент таке різке зростання почне сповільнюватись. В той час ціни на активи , такі як акції , альтернативні інвестиції та нерухомість матимуть рекордні показники. І в такі періоди піднесення ,коли ціни на активи перевищать реальні ціни , «бульбашка» лусне і ціни будуть падати. Що є досить небезпечним явищем для економіки країни зони [1, 23].

Другим чинником ризику є так звані «айсберги». Кризи схильні виникати тоді, коли їх ніхто не очікує. Найбільш вразливою є банківська система. Фонд Єдиної Резолюції (SRF) потребує акумулювання значних ресурсів, для подолання навіть найбільшого краху банківської системи. Також важливим важелем впливу є загальний страховий депозит для Європи який зробить банківську систему безпечнішою тому, що це буде запобігати панічному вилученню банківських вкладів. Надважливою є кібербезпека. Її відсутність - це загроза не тільки фінансовій галузі, а й глобальній виробничо-збутовій системі. Як приклад хакери можуть виводити компанії з ладу, і навіть цілі банківські або державні системи. Не так давно це сталося в Нідерландах, коли веб-сайт податкового органу було виведено з ладу протягом кількох годин. Отже, сфери в яких потрібно більше уваги: банківська система та кібербезпека

Роблячи висновок, слід зауважити, що зазвичай в період економічної кризи інтеграція до Європейського простору прискорювалася та масштаби її розширювалися. Стабілізація економічної ситуації у країнах ЄС, ймовірно всього призведе до відкладення реформ, що цілком можливо, може стати ризиком або призведе до початку нової кризи. Окрім цього, варто відмітити, що сьогодні європейські країни мають потужні активи, розвинену банківську систему (з важелями підтримки), кваліфіковану робочу силу, передову систему освіти, розвинену соціальну мобільність та міста з найкращим рівнем життя у світі, що складає підґрунтя їх ефективного розвитку, та потребує подальшого дослідження, оскільки може бути впровадженим в українську економіку.

Література:

1. Linda Allen. A survey of cyclical effects in credit risk measurement models / Linda Allen, Anthony Saunders.. – (Monetary and Economic Department). – (No 126).
2. Савелко Л. О. Досвід та особливості функціонування банківських систем європейських країн / Л.О. Савелко // Ефективна економіка 2011, №8 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=645>.
3. Офіційний сайт Європейського центрального банку [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.bankingsupervision.europa.eu/about/thessm/html/index.en.html>
4. Політична економія :навч. посіб. /за ред. В.О. Рибалкіна, В.Г. Бодрова. - К. : Академвидав, 2007. - 672 с.

Полінкевич О.М.

*Д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки, безпеки та інноваційної діяльності підприємства
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки*

Веремчук О.В.

*«Підприємництво, торгівля та біржова діяльність», 6 курс
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки*

СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНО-ПОЛІТИЧНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Завдяки чітко вибраній стратегії підприємство спроможне вибрати інноваційний шлях розвитку і створювати конкурентні переваги у його функціонуванні. Зокрема, воно протистоїть змінам зовнішнього середовища; ефективно використовує ресурсний потенціал; прояснює та зменшує негативний вплив від проблем, які виникають; узгоджує роботу бізнес-процесів; покращує контроль на підприємстві. Забезпечити ефективне функціонування підприємств в умовах політичної та економічної невизначеності в Україні можливо при розробці науково обґрунтованих стратегій розвитку підприємств.

Поняття «стратегія» активно використовують в науці та практиці управління з 50-х років ХХ ст. Концепцію стратегії розроблено в 60-ті роки А. Чандлером, К. Ендрюсом, І. Ансоффом. Вони визначили основні положення стратегічного планування відповідно до теорії інституціоналізму. Економічний розвиток суспільства впливав на зміну поняття стратегії.

Дослідженню сутності стратегії розвитку підприємства присвятили свої праці І.В. Тюха [4], В.В. Жихарева [1], О.В. Кравченко [2], А.О. Сергачова [3] та ін. Проте в їхніх працях відсутні особливості їхнього формування з урахуванням економічної та політичної невизначеності.

В.В. Жихарева запропонувала в умовах невизначеності зовнішнього середовища для розроблення стратегії розвитку підприємства доцільно використовувати тривимірну матрицю, яка допоможе керівництву підприємства вірно визначити напрям та стратегію розвитку. Вона включає стратегічне середовище, стратегічні переваги та компетенції. Рішення приймається на основі того, на яке поле матриці потрапляє підприємство [1].

Варто погодитися з думкою О.В. Краценка, що стратегія розвитку підприємства повинна відповідати перетворенням в національній економіці, гармонізувати вплив і взаємозв'язки між факторами внутрішнього та зовнішнього середовища [2].

Вважаємо, що в умовах економічної та політичної невизначеності в Україні підприємствам потрібно використовувати ієрархічний підхід до формування стратегій розвитку. Він показує рівні управління підприємства та характер взаємозв'язку із зовнішнім середовищем. При цьому формування стратегії розвитку підприємства є послідовна система стратегій, яка містить загальну, ділову (бізнес-стратегію) та портфельну субстратегії. У них повинно переважати критичне стратегічне мислення, яке націлює підприємство на постійний творчий пошук, використання інноваційних підходів у всіх сферах діяльності, постійне самовдосконалення та перенавчання персоналу відповідно до європейських вимог, забезпечення інформаційної та фінансово-економічної безпеки. Відповідно до цього формування стратегії розвитку підприємства є системним процесом, який забезпечує домінування логічного аналізу політичних та економічних умов діяльності. При цьому підприємство повинно коригувати місію, цілі і завдання з метою забезпечення безпеки та пріоритетів розвитку, розробляти головні напрями та заходи збалансованості його розвитку при максимальному використанні всіх наявних ресурсів підприємства, враховувати можливі недопоставки ресурсів через складну політичну та економічну ситуацію, розвивати напрями роботи із зарубіжними постачальниками та контрагентами, завойовувати та просуватися на ринки розвинутих країн, та країн, що швидко розвиваються.

В умовах політичної та економічної невизначеності використання еталонних стратегій у чистому вигляді не завжди є доцільним. Варто використовувати змішані стратегії, а також бути готовим до швидкої їхньої заміни із урахуванням тенденцій у зовнішньому середовищі. Основними ознаками стратегії розвитку підприємства є

використання НТП у всіх сферах діяльності підприємства, створення сприятливого психологічного, екологічного та соціального мікроклімату, налагодження роботи із клієнтами із закладенням принципу «варість клієнта формує вартість підприємства», інтенсивний розвиток, спрямованість на досягнення короткострокових цілей розвитку, які мають відповідати місії.

Література:

1. Жихарева В.В. Формування стратегії розвитку підприємства в умовах невизначеності / В.В. Жихарева, Т.М. Савельєва // Економіка і суспільство. – 2017. – Вип. 9. – С. 423–427.
2. Кравченко О.В. Поняття стратегії розвитку підприємства [Електронний ресурс] / О.В. Кравченко. – Режим доступу: http://uabs.edu.ua/images/stories/docs/K_BOA/kravchenko_023.pdf.
3. Сергачова А.О. Формування стратегії розвитку підприємства [Електронний ресурс] / А.О. Сергачова. – Режим доступу: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/5552/1/20171207OIP_P126-128.pdf.
4. Тюха І.В. Стратегії розвитку у системі стратегій підприємства / І.В. Тюха, І.О. Денисюк // Економіка харчової промисловості. – 2013. – № 3(19). – С. 33–37.

Потопчук А.В., Бутенко К.С.

«Міжнародний бізнес», 2 курс

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник - к.е.н., старший викладач кафедри фінансів – Лебеда М.О.*

СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

Фінанси є важливою складовою економіки держави, вони забезпечують рух вартості, розподіл та перерозподіл фінансових ресурсів. Питання необхідності раціонального функціонування фінансової системи є актуальним, оскільки сучасний стан вітчизняної економіки вказує на необхідність більш детального розгляду даного питання.

Відтоді як з'явилася фінансова система в Україні, з'явилися й дискусії щодо проблем визначення її основних засад. Насамперед, потрібно виокремити дискусію стосовно міри її соціальної орієнтації, проблеми, пов'язаної з межами і методами державного втручання у фінансові процеси приватних і державних фінансових інститутів, рівень їх прозорості, важливості і необхідності контролю їх діяльності суспільством. Доцільним є вирішення всіх проблемних питань, пов'язаних з фінансовою системою, за допомогою обговорення головних умов можливих напрямків трансформації її в Україні. Цілком очевидно, що необхідним є розширення державного фінансування розвитку, але цього мало, потрібні кардинальні зміни.

На даному етапі становлення економіки України однією з важливих проблем її функціонування є відсутність ретельного державного контролю. Це стало причиною того, що наразі спостерігається досить високий рівень зловживань та порушень у сфері фінансових відносин. Ми переконані, що ситуація може значно стабілізуватися, якщо здійснити такі заходи як, наприклад: досягнення самодостатності у фінансах окремих областей країни та галузей економіки, збалансування місцевих та державного бюджетів, належне спостереження за економічною безпекою держави. Хоча Україна поки не може похизуватися такою фінансовою системою, яка відповідає світовим стандартам, але такий фактор як євроінтеграція може зіграти вирішальну роль у мотивації до трансформації та змін задля досягнення впливу та стабільних позицій на міжнародній арені.

В нашій державі існує серйозна проблема - тіньові фінансові операції. В Україні високий відсоток тіньових доходів – 33% від офіційного ВВП. Ці кошти могли бути спрямованими на зниження соціальної напруженості, підвищення ефективності державних фінансів за рахунок збільшення реальної бази оподаткування підприємницького сектору, розвитку малого бізнесу та ін. Масштаби тіньової діяльності